



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 797/2019**  
**10.09.2019. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 839/19 од 22.07.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 526/18 од 29.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 839/19 од 22.07.2019. године, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 526/18 од 29.05.2019.године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 27/16 од 03.05.2017. године окривљени АА и ББ, на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, ослобођени су од оптужбе, да су као саизвршиоци извршили продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Истом пресудом оштећени ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ... и ЉЉ из ... су ради остваривања имовинско - правног захтева упућени на редовну парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 526/18 од 29.05.2019. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и преиначена пресуда Вишег суда у Прокупљу К 27/16 од 03.05.2017. године, тако што су окривљени АА и ББ, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у

вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, док су, жалба пуномоћника оштећених и у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена, те је одлучено да трошкови кривичног поступка настали пред Апелационим судом као другостепеним, падају на терет буџетских средстава суда, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 526/18 од 29.05.2019. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 839/19 од 22.07.2019. године, због повреде члана 451. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљених.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљених АА и ББ, адвокату Здравку Крстићу, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер није нашао да је њихово присуство од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да се другостепени суд противно одредби члана 451. став 1 ЗКП, приликом доношења побијане пресуде, упустио у оцену правилности утврђеног чињеничног стања, будући да према наводима захтева чињенично стање утврђено у првостепеној пресуди, није било спорно, због чега јавни тужилац првостепену пресуду није ни побијао због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, већ само због повреде кривичног закона, тврдећи да су окривљени радње које су им стављене на терет оптужним актом, предузели као службена лица.

Чланом 451. став 1. ЗКП прописано да другостепени суд испитује пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби.

Имајући у виду наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, као и правац и основ изјављене жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу која је, иако је наведено да је изјављена само због повреде закона, изјављена и због погрешног чињеничног закључка – да општина Куршумлија (члан 7. Закона о локалној самоуправи) није пренела обављање послова из своје надлежности штрајкачком одбору, односно окривљенима као његовим члановима, те како им није фактички поверено обављање јавних овлашћења, то нису стекли ни својство службених лица, те тиме нису остварени сви законом прописани елементи предметног кривичног дела. Имајући у виду жалбени предлог Вишег јавног тужиоца – да се пред другостепеним судом одржи претрес, што је другостепени суд и прихватио, као и да је према одредби члана 455. став 2. ЗКП за држање претреса неопходно да је због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања

потребно да се изведу нови докази или понове раније изведени докази, који услов је у конкретном случају био испуњен, Врховни касациони суд је нашао да другостепени суд приликом доношења своје одлуке није повредио члан 451. ЗКП.

Такође, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани су наводи захтева Републичког јавног тужиоца којима се истиче да је другостепени суд приликом доношења побијане пресуде повредио закон у корист окривљених. Ово из разлога што је другостепени суд поступајући по жалби јавног тужиоца, сходно члану 446. став 2 ЗКП, одржао претрес, те делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу преиначио првостепену пресуду и оценио да су окривљени у конкретном случају имали својство службених лица, али је нашао да нема доказа да су окривљени извршили кривично дело које им је стављено на терет оптужним актом.

Како је другостепени суд након одржаног претреса утврдио све законом прописане елементе кривичног дела у питању, па и да су окривљени поступали као службена лица, с тим што није доказано да су извршили предметно кривично дело, то Врховни касациони суд оцењује да је у конкретном случају за окривљене повољнији основ за ослобођење од оптужбе из првостепене пресуде, а то је да се у радњама окривљених не стичу законски елементи кривичног дела из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, иако је правноснажна пресуда измењена делимично у чињеничном и правном погледу доношењем другостепене пресуде.

Према томе, закључак Врховног касационог суда је да доношењем правноснажне ослобађајуће пресуде у конкретном предмету није повређен закон у корист окривљених, јер је тачан разлог за подношење захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у суштини правноснажна пресуда којом су окривљени ослобођени од оптужбе, што је независно од основа прописаних у члану 423. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник  
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа - судија  
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић